

“La nostra economia trontolla fàcilment, no és sòlida”

Els dos últims mesos hem assistit a un increment considerable del preu del petroli, i l'OPEP ja ha ampliat l'oferta de cru en dos milions de barrils diaris. Quina traducció pot tenir a les borses?

—El preu del petroli ha estat tradicionalment alt, sobretot el nivell que ara tenim i que ens sembla tan car. El problema és que el preu del cru és alt per la seva naturalesa inflacionista, perquè incideix directament en el cost de la matèria primera; per tant, té un factor inflacionista en els preus. En provocar inflació en els preus, evidentment s'han de prendre mesures correctives, com pot ser apujar els tipus d'interès per frenar aquest procés inflacionista.

—Però si solucionem els alts preus del petroli modificant els tipus a l'alça, altres sectors en poden sortir perjudicats...

—Evidentment. Per exemple, un augment de tipus d'interès sempre preocupa el borsista. El motiu és ben simple: un tipus alt vol dir que, a vostè, del seu diner, li'n paguen més, perquè en una llibreta d'estalvis si passa d'un tipus a un altre de superior el client se sent més ben pagat. Això pot frenar les persones perquè destinin una part dels seus estalvis al mercat de valors, amb més risc per als seus diners. O sigui que la borsa pot perdre clientela i volum d'ordres.

—Aleshores, vostè és partidari d'apujar els tipus d'interès a la zona euro?

—El que no és correcte és tenir un tipus d'interès per sota de la inflació, i en aquests moments el tenim. Un senyor que té diners estalviats en un compte corrent bancari, la retribució que li donen d'aquests diners és més baixa que la inflació del país; per tant, s'està descapitalitzant, i quan ja ha pagat l'impost sobre el patrimoni, s'ha empobrit. Aquesta situació s'ha de corregir; trigarà més o menys temps, però es corregirà.

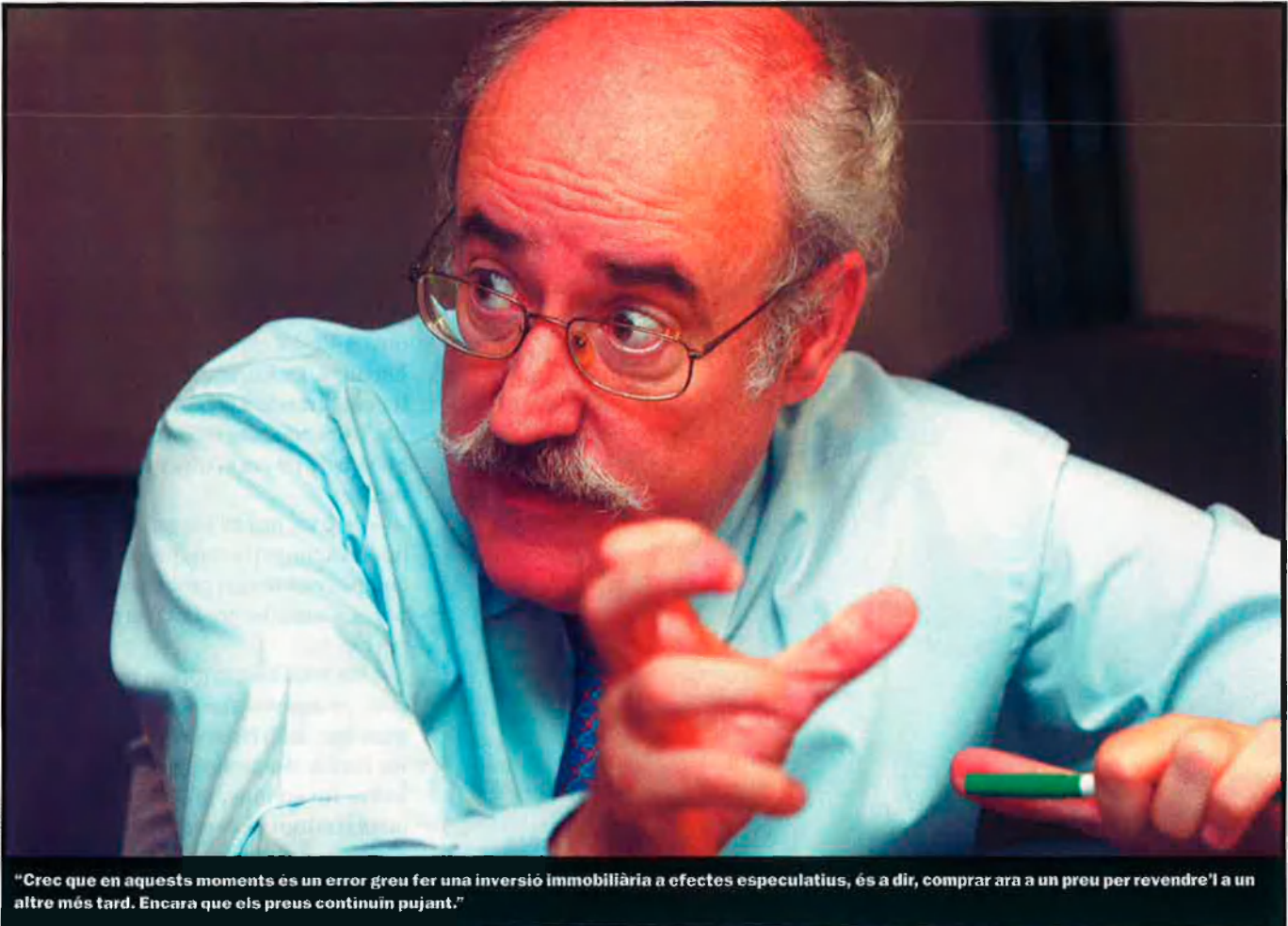
—Però Europa potser no està en condicions d'apujar els tipus, no ha consolidat la seva recuperació...

—Si el Banc Central Europeu decidís apujar els tipus, ho faria molt moderadament, perquè no s'arriscarà a frenar la recuperació econòmica i la seva consolidació. Altrament, es podria generar un greu problema en el sector immobiliari, i a l'estat espanyol ens tocaria de ple. Encara que s'hagi dit que els vuit anys de Govern del PP han estat molt positius des del punt de vista econòmic, l'únic que ha deixat el PP és una economia basada en la construcció i el consum. Tenir una economia que pot trontollar tan fàcilment és molt perillós.

—En quin sentit?

—Aquesta dèria per la construcció i el consum, que en el cas del Govern del PP

Pere Perelló
(Tàrrrega, Urgell, 1948)
és president executiu
de Gaesco Holding,
economista censor
jurat de comptes
i analista d'inversions.
No inverteix en borsa.
Un codi ètic no escrit
li ho impedeix.

JORDI PLAY

"Crec que en aquests moments és un error greu fer una inversió immobiliària a efectes especulatius, és a dir, comprar ara a un preu per revendre'l a un altre més tard. Encara que els preus continuïn pujant."

però també d'altres governs es concreta a tots els nivells en una obsessió per tenir seus olímpiques, organitzacions d'esdeveniments mundials o Fòrums, es tradueix en què l'economia del país no sigui sanejada. Estan molt bé les infraestructures d'oci, no dic pas que no, però necessitem un sector industrial competitiu i fort que ens proporcioni la solidesa econòmica que no tenim.

— Com es pot finançar l'enfortiment d'aquest sector?

— Per exemple, tenint les borses fortes es poden crear uns canals de finançament potents. La capacitat que té avui dia Telefónica Espanya és impressionant, i amb els recursos que genera pot adquirir altres companyies. Si altres empreses fan el mateix, s'acabarà creant un teixit industrial que farà que l'economia del país sigui finalment sanejada. Però dins d'aquest optimisme, el nostre sector industrial està desencantat. La globalització ha permès importar productes

barats, i la indústria està patint i li costa de tirar endavant. Es percep la sensació que aquest sector clau té ganes d'abandonar, de tirar la tovallola. Això no es pot permetre, i el Govern ha de protegir aquest teixit industrial per sobre de la construcció i l'oci.

— Aconsella les inversions immobiliàries en aquest moment?

— Crec que en aquests moments és un error greu fer una inversió immobiliària a efectes especulatius, és a dir, comprar ara a un preu per revendre'l a un altre més tard. Encara que els preus continuïn pujant. No és una inversió segura, i no pariem de quantitats petites ni d'accions que es puguin vendre en qualsevol moment...

— L'eufòria en el preu dels pisos pot esclatar. Fins on aguanta la pressió dels preus a l'alça?

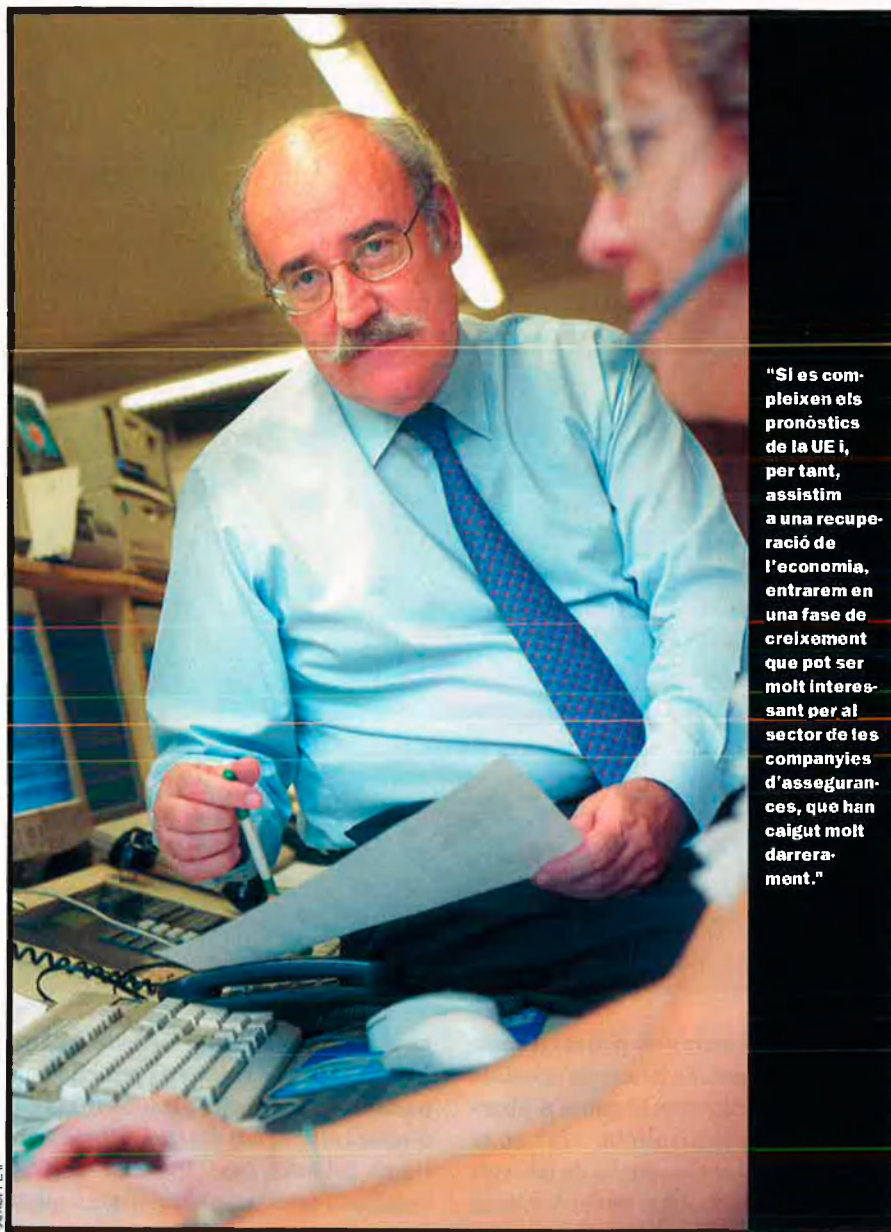
— Aquesta eufòria també es corregirà. I potser la correcció passarà per un disgust, com podria ser el fet que entréssim

en el mateix procés que va entrar el Japó a la fi dels anys vuitanta i principi dels noranta. La sensació que teníem els europeus i americans era que el Japó seria l'amo del món, continuaven comprant empreses arreu i semblava que amb la seva manera de gestionar les empreses controlarien l'economia mundial. Però van tenir un factor inflacionista amb els preus dels pisos. Al Japó, amb molts habitants i un terreny limitat, van començar a augmentar els preus dels pisos d'una manera exagerada i això va provocar la crisi de consum que ha viscut aquest país fins al 2004.

— A països com Alemanya o el nord de l'estat francès els preus són més alts que a l'estat espanyol. També poden tenir un disgust?

— Aquest desenllaç seria força extrem. Confio que la pressió dels preus al sector immobiliari es corregirà i no haurem de lamentar situacions com aquesta.

— Hi ha bombolla, a la borsa?

JORDI PLAY

"Si es compleixen els pronòstics de la UE i, per tant, assistim a una recuperació de l'economia, entrarem en una fase de creixement que pot ser molt interessant per al sector de les companyies d'assegurances, que han caigut molt darrerament."

—En absolut. Només hi ha bons i mals moments per entrar en borsa o sortir-ne. Ara, també és cert que hi ha més bons moments per entrar-hi que per sortir-ne.

—I ara en quin moment ens trobem?

—Tenint en compte el càlcul de risc i amb els tipus d'interès actuals, la borsa espanyola està barata; és a dir, que el que compra ara, compra barat, a un preu per sota del que realment val. És important saber això, perquè quan hi ha èpoques d'eufòria a la borsa, les borses exageren per damunt del que realment valen. Actualment estem sortint d'un daltabaix molt profund, en què la gent ha perdut molts diners, i trigarem un temps a tor-

nar a recuperar aquesta confiança perquè la gent inverteixi en borsa.

—El mercat de valors també és cíclic?

—La borsa és com la moda, sempre segueix una tendència que un inicia i tots els altres segueixen al darrere. Hi ha fases de moda i de no-moda, i ara la borsa podria tornar a ser moda. Perquè és una inversió molt líquida. O sigui, tu avui compres accions de Repsol i d'aquí a uns segons les pots tornar a vendre, ofereix una maniobrabilitat i liquiditat amb els teus diners que no ho té cap altra inversió.

—I el risc de perdre-hi diners és igual de veloç...

—Evidentment! Però ara, en aquest moment, els títols de les empreses cotitzades són conceptualment barats. Però si el que un vol és dormir cada nit tranquil·lament, pot comprar deute públic, que no té cap risc.

—Per seguir la moda, tenim 6.000 euros que volem invertir en borsa. Què aconsella?

—Per valoració hi ha un sector que ara és molt clar i fort: les telecomunicacions. A l'estat espanyol tenim Telefónica Espanya, i a Europa hi ha Deutsche Telekom, France Télécom o Telecom Itàlia. Totes aquestes tenen una capacitat de generació de *cash*, diner efectiu, espectacular.

—Però tot just fa dos anys els analistes ho desaconsellaven, perquè aquestes companyies tenien problemes per poder pagar. Com s'ha produït una recuperació tan ràpida?

—Ha estat una sorpresa per a tothom, però en aquests moments s'està demostrant que, amb les seves entrades de *cash* tan fortes, si aquestes companyies no fan noves inversions, pràcticament en dos anys tindran el deute a zero. El motiu d'aquesta recuperació tan espectacular —Telefónica Espanya ha estat molt endeutada, i si tot continua així, el 2006 podria quedar neta— es deu al fet que el negoci de les telecomunicacions no s'ha basat exclusivament en les noves tecnologies, sinó també en tot allò que les telecomunicacions permetran fer. Això converteix les companyies de telecomunicacions en un sector estratègic clau.

—La Unió Europea preveu un creixement del PIB del 2005 superior al 2004. Això pot arrossegar algun altre sector al creixement?

—Si es compleixen els pronòstics de la UE i, per tant, assistim a una recuperació de l'economia, entrarem en una fase de creixement que pot ser molt interessant per al sector de les companyies d'assegurances, que han caigut molt darrerament. Aquestes companyies tenen una part del seu actiu invertit en borsa, el qual els permetrà obtenir més guanys. En aquest sentit, crec que és una inversió molt clara. Ara bé, en borsa sempre hi ha risc, i en poc temps pot deixar de ser-ho.

Gemma Aguilera